

sud ja kohi on minu pärüs omadus. Meie rahwas on wäga wisa manast lahkuma ja midagi uut satsuma, kui just hädawits sundjaks samimule ei astu. Senna juure tuleb, et arupidajate ehh rehkendajate hulg viimiste suuremaks kaswab, kes teistele aejalugu oölkissi wad ärakeletada. Lahaks keski wõõras seda teha, seal puubuks kohje usaldus, ehh se kül naljakas näitab, kuida üks rahwas, keda viimisel aequal mitmesugused petised kui kasvipoega õleksörrega oma kannul wedasiwad, miskabi mõned kibedat körvetamist pidiwad kannatama, onne kui hääda neid targemaks tegi, ilma et teised neist õpiisnud. Ma ütlesin, naljakas on, kuda seal, kus waled oati kergeuslikkusi leiawad, töverääkija healed enamist hii tuulde kauwad. — Katsume siis veel ükskord õnie, tähespanesjatele ajsa ete rehkendada, ja kahes õpetise tükis ajsa seletada. Üks linna kodanik ostab maja, mis 2000 rubla maksab, tuhat rubla maksab ta wälj, teine tuhat jääb maja peale seiswaks wõlols, mis eet ta aastas 6 protsentti, ehh 6 rubla saea, ja 60 rubli tuhande pealt intressist maksab. Tema oli 20 aasta intressist maksnud, ilma et tal wõimalik olnud kapitali tagasi maksta. Rahekümme aasta pärast tuleb nüüd wõlaperemees oma wõlga kätenõudma, mispärast prae-gune majaomanik ennast muidu ei wõi aidata, kui et ta peab oma maja äramüüma. Seal juhtub õnnekõ üks rahamees, kes maja ostab ja hinna forraga wälja maksab, nõnda et see aegne majaperemees jälle 2000 rubla tagasi saab. Nüüd tasub ta wõla ära ja pistab 1000 rubla tasku. Noh, se oli õnnekord, et kopikat seal juures ei kautanud, ja peale selle elas ta 20 aastat,

kus temal mite kopikat korteri eest vahja ei olnud. Pea finni, wennike! ma näitan varsti, kui palju tema korter oli maksnud. Intressid 1000 rubla eest teewad, ilma intresside intressist, 1200 rubla, nii sama palju tema ema raha intressid, mis ta ostmise aequal wälja maksis, ühtekokku 2400 rubla. Arwame linnamaksud iga aasta 20 rubla ja kümme rubla aga maja kohendamise tarwad, se teeb 30 rubla, kahekümme aasta peale 600 rubla, ülepea 3000 rubla. Niipalju on tema üüriraha oma korteri eest maksnud, se teeb 150 rubla aasta peale, ja tema on 20 aasta pärast jälle peatvarjuto, et wõõra katuse olla peab pugema.

Teine rehnungi eksempl. Üks talumees ostab endale 2000 rubla eest pärüs koha, maksab poole hinna omast fäest, wõtab teise poole rentkooslast laenuks. Selle wõla eest makjab ta 6 protsendi aastas, ehh 60 rubla tuhande eest; 5 protsendi arwatafje intressidest, üks protsent kapitali kustutuseks, nõnda et umbarwates 38 aasta pärast maksud lõpewad ja talukohi kõigest wõlast priista-fud on. — Makkas tema 7 protsendi, siis saaks wõlg 19 aastaga juba kustutatud. Kellel praegu antud rehnung veel selge ei peaks olema, se katsugu járestut-lewast arwust endale seletust. Kui üks rentnik oma talukoha eest aastas 80 rubla renti maksab, siis teeb maks, intressid arvamata, künne aastaga 800 rubla, nõnda fui 100 rublosel maksul 1000 rubla. Mis on tema nimetus makslude läbi wõtnud? Vastus: „ei midagi!“ Tema jalad ei jõudnud sammu edasi, wald ta seisab seassamal paigal, kus ta künne aasta eest oli seisnud. Sinaa juure tuleb, et kui talukohit mõnusal